

Zadar je u srcu mome

Ima jedan mali grad,
prirastao srcu mome.

Za njega jedino s ljubavlju mogu reći:

„Dome, slatki moj dome.“

Vezala sam se uz njega,
kao ni uz što do sad.

Jer to je ipak
moj mali, slatki grad.

Zadar nije nešto velik,
štoviše, stisnut je i mal,
ali te ipak privuče taj jedan val
kad zapuše maestral.

I prije no što trepneš okom,
već mu posebno mjesto u srcu pružaš.

Prošećeš se Kalelagom
i u slatke misli odlutaš.

Iz svakog kuta ljubav viri.
I svaki grad može biti lijep,
ali samo kad oko zažmiri
i žamor priče kad se smiri.

Zadar savršen je
i kad držiš otvorene oči.

Bilo to danju,
bilo to u noći.

I baš je lijep
taj moj mali gradić.
Volim ga svim srcem,
ma svaki njegov komadić.

Adrijan Laganja 7. b

Zadar je u srcu mome

Zadar je moj lijepi grad,
najljepši.

Grad sa srcem u moru,
grad u kamenu.

Sunce ga miluje u zoru,
a kiša mu pere
povijest ranjenu.

Na rivi nam Morske orgulje pjevaju,
a s našeg kanala
nas brodovi gledaju.

Brončani čovjek uz more zamišljeno sjedi,
dok u zalasku sunca
dnevna svjetlost blijedi.

Penjući se kamenim stubama
zvonika katedrale,
zamišljam kako ću s vrha gledati
ljude kao mrave male.

Obožavam svoj grad,
najdraži Zadar.

Marin Štrajn 7. b

Zadar je u srcu mome

Zadar. Grad prepun uličica, uskih prolaza i kamenih zidina. U ljudskom umu, Zadar je samo još jedan drevni grad, samo još jedna riba u Jadranu, blijedilo Mjeseca iz kojeg je odavna nestao sjaj. Kako možeš ne pridati stvarima značenje, u ulicama ne vidjeti mukotrpan razvoj u gradnji srednjega vijeka, u mislima ne oslikati na stotine kožnatih sandala što su koračale onuda još od doba staroga Rima. Ljudi su žrtvovali svoje živote i prolijevali krv samo da bi se nastavila uspravno vijoriti njihova zastava na vjetru. Niz grube, prašnjave, mahovinom zarasle kamene zidine razliva se jedna suza. Kaplja suze ispunjena gorčinom, preplavljena strahom. Kaplja suze koja bi mogla biti, a nije. Kaplja suze onih koji više ne osjećaju ni ljubav ni brigu ni za što drugo, doli za temelje ovoga grada. Takvim ljudima suza neće pasti niz obraz sa uzdignutih, kamenih zidina. Oni će ju zadržati i sakriti u najdublji kut srca, dalje od svačijeg pogleda. Jedno sasvim malo naselje, u trideset je stotina godina izraslo u drevni grad koji imamo danas.